

have faaet Tilsagn, ikke alle sammen maatte være i Stand til at benytte Tilsagnet, har der dog meldt sig tilstrækkelig mange til, at disse 2 Mill. Kr. ville blive opbrugte. Om vi skulle gaa til at forøge dette Beløb, er jo et Spørgsmaal. Jeg for mit Vedkommende vil være meget lidet tilbøjelig dertil. Jeg tror, at de 2 Mill. Kr. vel have gjort Gavn, men, som jeg hayde Lejlighed til at udtale, da vi hayde Loven til Behandling, tror jeg ikke, det er Statens Opgave at laane Penge ud til en Foranstaltning som den nævnte, til Opførelsen af Arbejderboliger, og sikkert er det i alt Fald, at skulle vi bevilge flere Penge til dette Øjemed, maa vi forandre Betingelserne for Udlaanet. Der kan selvfølgelig ikke være Spørgsmaal om nu at udlaane Penge til 3 pCt. Rente; da Kassebeholdningen tilmed er gaaet saa langt ned, at det vilde være meget betænkeligt, om man yderligere vilde udlaane af Kassebeholdningen, vilde man være nødsaget til at føje til Loven en Bemyndigelse for Finansministeren til at sælge Statsobligationer for at tilvejebringe det fornødne Beløb.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) spurgte mig, om der var Udsigt til en Forhøjelse af de Lønninger, Rorsbetjentene faa. Det er et Spørgsmaal, der er forberedt og ligger færdigt, men jeg har ønsket, inden jeg fremkommer med denne Sag, at forhandle med Finansudvalget derom, for at vi i Forvejen kunde enes om, hvorledes man skal stille sig til denne Forhøjelse, og denne Forhandling vil jeg søge saa snart som muligt; men jeg anerkender, at der er god Grund til at forhøje Lønningerne for disse Bestillingsmænd, og jeg skal altsaa gerne være med dertil. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Frederiksen) omtalte Forholdene ved Toldvæsenet i Ærskøbing og gav et drastisk Billede af, hvor elendige disse Forhold ere. Naar det har kunnet gaa saaledes i en lang Aarrække, at man i Ærskøbing har kunnet nøjes med saa daarlige Forhold, som det ærede Medlem skildrede, er Grunden dertil den, at Toldforretningerne i Ærskøbing ere saa overordentlig smaa. Det er et af de Toldsteder, som have det mindste Antal Forretninger, og det er vel et Spørgsmaal, om man overhovedet skal opretholde Toldstedet. Imidlertid skal jeg have disse Forhold med Hensyn til Toldekspeditionen og Toldvæsenet i det hele taget i Ærskøbing for Øje og skal lade dem nærmere undersøge. Endelig omtalte det ærede Medlem for Københavns Amts

6te Valgkreds (Alberti) Spørgsmaalet om Anvendelsen af Renten af de Beløb, der henlægges som Overarbejdspenge for Straffefanger i Straffeanstalterne og henviste ogsaa selv til, at dette Spørgsmaal kunde komme til Forhandling i Finansudvalget; dette vil saaledes ventelig blive Tilfældet.

Marineministeren (N. Ravn): Det første, jeg skal omtale, er de Ytringer, der faldt fra det ærede Medlem for Viborg Amts 8de Valgkreds (A. Nielsen). Han kom temmelig vidtløftig ind paa, hvad der er forefaldet mellem Søværnsudvalget, d. v. s. det Udvalg, der er nedsat angaaende den ny Søværnsordning, og mig. Han sagde, at med Hensyn til Gennemførelsen af den ny Søværnslov var der fra Tingets Side kun stillet den Fordring, „at den ny Organisation skal gennemføres inden for den givne finansielle Ramme; den ny Søværnsordning maa ikke koste mere end den gamle.“ Nu maa det erindres, at Forslaget til den ny Søværnsordning gik alene ud paa at skaffe et talrigere Personel, den omhandlede slet ikke Materiellet. Jeg gad nok vide, hvorledes denne Betingelse saa skulde opfyldes, hvorledes man skulde faa et talrigere og selvfølgelig lige saa godt Personel som før, naar Forholdene vare saadanne, at der ingen Steder blandt Personellet var noget, der kunde ofres, og hvorledes man f. Eks. saa skulde kunne faa 30—40 Maskinmestre mere; det kan jeg ikke forstaa. Nu siger det ærede Medlem: „Den højtærede Marineminister har ladet, som om han ikke forstod dette Krav“ — og det er paa en Maade rigtigt, for jeg har heller ikke rigtig forstaaet det — „i alt Fald“ — fortsætter han — „har han siddet det overhørig Aar efter Aar. Men saa endelig i Fjor gjorde den højtærede Minister en Anstrengelse, som vidnede om, at han dog vilde søge at løfte den store Opgave et Stykke fremad.“ Dette bestod i, at der under Forudsætning af, at Personellet blev forbedret, kunde knibes noget paa Artilleriet, og det var der i Virkeligheden ogsaa nogen Tilslutning til i selve Søværnsudvalget, det var ikke alle, tror jeg, der har forundret sig saa meget som det ærede Medlem. I en Skrivelse, som jeg fik fra Søværnsudvalget den 11te December 1897, siges der saaledes: „Udvalget tillader sig herved at forespørge Deres Ekscellence, hvor vidt De maatte se Dem i Stand til for Udvalget at fremsætte Ændringer, dels med Hensyn til disse Lovforslag, dels eventuelt med Hensyn til Fi-